

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE XX
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA Nr. X din X 2014
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. „XXX” S.R.L.
din municipiul XXX, județul XXX

Biroul Soluționare Contestații din cadrul **Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice XXX** a fost sesizat de **Administrația Județeană a Finanțelor Publice XXX – Inspecție Fiscală**, prin adresa nr.xxx din xxxx – înregistrată la D.G.R.F.P. xxxx sub nr.xxx, în legătură cu **dosarul contestației** formulate de **Societatea Comercială „XXX” S.R.L.** din municipiul XXX, județul XXX, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr.F-XX xxx X și a Deciziei privind nemodificare bazei de impunere nr.F-XX xxx X, acte administrative fiscale emise de A.J.F.P. XXX–Inspecție Fiscală, precum și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.F-XX xxx încheiat la data de X de consilier și inspector din cadrul I.F. XXX, comunicate și confirmate ca primite de societatea comercială contestatoare la data de xxx.

Contestația a fost redactată și semnată de Societatea Civilă de Avocați „XXX” din cadrul Baroului XXX, conform **Împuternicirii avocațiale Seria XX Nr. xxx** din X – depusă în original la dosarul contestației – dată de societatea comercială în baza contractului de asistență juridică.

Organul de soluționare a contestației constatând îndeplinirea prevederilor *art.207 și ale art.209 alin.(1) lit.a) din TITLUL IX – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale – al Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală* – republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv transmiterea contestației în termen de 30 zile de la comunicarea actelor atacate – înregistrată la A.J.F.P. XXX sub nr. XXX, precum și încadrarea în cuantumul de până la 3.000.000 lei a sumei totale ce formează obiectul cauzei, procedează în continuare la analiza pe fond a contestației.

Societatea Comercială „XXX” S.R.L. are domiciliul fiscal în municipiul XXX, str.XXX, bloc XX, sc.XX, ap.XX, cod poștal XXX, județul XXX, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului XXXX sub nr. **JXX/xxx/xxxx** și are codul unic de înregistrare fiscală XXXX cu atribut fiscal **RO**.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de XXXXX lei – *din care:*

- *taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată XXX lei;*
- *dobânzi/majorări de întârziere aferente TVAXXX lei;*
- *penalități de întârziere aferente TVAXXX lei;*
- *impozit pe profit stabilit suplimentar de platăXXX lei;*
- *dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profitXXX lei;*
- *penalități de întârziere aferente impozitului pe profitXXX lei.*

Din analiza actelor și documentelor existente în Dosarul contestației, rezultă:

I. – Susținerile contestatoarei sunt următoarele (citat):

„[...] **Subscrisa S.C. XXX S.R.L.**, [...], reprezentată legal prin dl.xxx – administrator și convențional prin „XXXi - Societate Civilă de Avocați”, în temeiul art. 205-207 din O.G. nr.92/2003 [...] și în termenul legal formulează prezenta:

CONTESTAȚIE

Împotriva:

- **Deciziei de impunere nr. XXXX [...], prin care s-a determinat un debit suplimentar în valoare totală de XXXX lei;**
- **Decizia nr. XXX privind nemodificarea bazei de impunere;**
- **Raportul de inspecție fiscală nr.XXXX.**

Decizia de impunere nr.XXX, dar și Raportul de inspecție fiscală nr. XXXX, rețin că: „societatea verificată a desfășurat activitate de telefonie mobilă pe internet, achiziționând minute de la firmele de profil pe care le

facturează mai departe către diverși beneficiari din Comunitatea Europeană și din afara Comunității. Achiziția precum și vânzarea au loc în Italia preponderent, activitatea fiind desfășurată prin intermediul unui server”.

Punctul de vedere al organului de control este nelegal întrucât acesta a făcut o aplicație greșită a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal și O.M.F.P. nr. 967/2005 privind aprobarea metodologiei de soluționare a deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare. [...].”

II. – Din Decizia de impunere nr. F–XX xxx din XX, respectiv din anexa la aceasta – Raportul de inspecție fiscală nr. F–XX xxx din xxxx, rezultă următoarele:

* Inspecția fiscală, finalizată la data de xxx, a avut ca obiectiv verificarea modului de calcul, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat al statului de către S.C. "XXX" S.R.L., printre care și cele reprezentate de impozitul pe profit aferent perioadei xxx și de taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadei xxx.

Urmare verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F– XX xx din data de xxx care a stat la baza emiterii de către A.J.F.P. xxx a Deciziei de impunere nr. F–XX XXXX

În acest Raport, la **Capitolul III – Constatări fiscale** și la **Capitolul V – Alte constatări**, s-a consemnat (*citată*):

[...] Obligație fiscală principală - Impozit pe profit xxx

Constatări fiscale:

[...] Urmare a inspecției fiscale efectuate prin sondaj-ultima lună din trimestru, pentru anul X pe baza documentelor puse la dispoziție, organele de inspecție fiscală au stabilit impozit suplimentar în sumă de xx lei ca diferență între impozitul calculat și impozitul declarat.

[...] Urmare a inspecției fiscale efectuate prin sondaj-ultima lună din trimestru, pentru anul X, pe baza documentelor puse la dispoziție, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea verificată a declarat impozit mai mult cu xx lei față de impozitul datorat.

[...] Concluzionând cele prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală : au stabilit impozit suplimentar în sumă de xx lei, ca diferență între impozitul datorat și impozitul declarat; pentru debitul stabilit suplimentar, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de xx lei și penalități întârziere în sumă de xx lei.

[...] Act normativ OG92/2003 art. 82, alin. 3 [...] art.120 [...] art.120¹ [...].

[...] Obligație fiscală principală-Taxa pe valoare adăugată

Verificarea TVA s-a efectuat în baza prevederilor Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal – Titlul VI - TVA, precum și a Metodologiei elaborate de MF - ANAF - nr.xxx și nr.xxx referitoare la inspecția fiscală a TVA și a cuprins perioada xxx.

Societatea este plătitoare declarată de TVA pe perioada verificată, perioada de raportare și plată a TVA fiind, conform vectorului fiscal luna calendaristică – Lg 571/2003 art 156¹ alin.1.

Firma verificată desfășoară activitate de telefonie mobilă pe internet, achiziționând minute de la firmele de profil pe care le facturează mai departe către diverși beneficiari din Comunitate și din afara Comunității Europene- servicii facturate pe cale electronică. Societatea verificată a facturat contravaloarea minutelor de telefonie fără TVA (atât pentru beneficiarii din Comunitate cât și pentru cei din afara Comunității). [...]

[...] Organele de inspecție fiscală au verificat în sistemul VIES informațiile referitoare la livrările intracomunitare /prestările intracomunitare declarate de firma verificată prin declarația recapitulativă 390. Tranzacțiile declarate apar în modulul "Livrări românești suspecte", iar majoritatea tranzacțiilor apare cu mesajul "Cod TVA nealocat de SM" și ocazional: "Cod-ul TVA nu este activ în perioada indicată", "În perioada indicată cod-ul de TVA a fost invalid temporar".

Ca urmare, pentru tranzacțiile declarate care apar la modulul „Livrări românești suspecte”, cu mesajul de mai sus, locul prestării serviciilor în cauză se încadrează în prevederile Lg 571/2003, art.133, alin.3, adică locul prestării este în România, operațiunea fiind impozabilă în conformitate cu Lg 571/2003, art.126, societatea verificată avea obligația de a factura contravaloarea serviciilor cu TVA.

Având în vedere volumul mare al tranzacțiilor și implicația fiscală ce decurge de aici, organele de inspecție au solicitat on-line în data de 27.02.2013, autorităților fiscale din statul membru - Italia verificarea regimului fiscal al partenerilor de afaceri. La această adresă s-a mai revenit ulterior.

Organele de inspecție fiscală au suspendat inspecția fiscală în baza referatului nr.xxx– aprobat de conducerea unității și au comunicat contribuabilului acest fapt prin adresa nr.xxx - comunicarea suspendării inspecției fiscale nu a fost primită de agentul economic fiind întoarsă cu mesajul înscris pe plic: „Lipsă destinatar”. Contribuabilul a fost înștiințat telefonic că inspecția fiscală a fost suspendată și motivul suspendării.

În data de xxx, organele de inspecție fiscală, prin adresa nr.xxx, au fost înștiințate că Administrația fiscală din Italia nu poate formula un răspuns la solicitarea noastră, având în vedere volumul foarte mare de timp ce ar fi necesar pentru rezolvarea cererii. Prin adresa de mai sus am mai fost informați că în xxx Italia a creat Registrul operatorilor intracomunitari și a anulat înregistrarea pentru operațiuni intracomunitare a unui mare număr de contribuabili; au fost șterse complet din Registrul datele din istoric iar ulterior o parte dintre acești contribuabili au fost înregistrați din nou cu data de 2011. Ca urmare, contribuabilul verificat trebuie să prezinte organelor de inspecție fiscală dovada valabilității codului italian la momentul tranzacției. Precizăm ca și după xxx și până în prezent codurile italiene apar

în sistemul VIES cu același mesaj : "Cod TVA nealocat de SM". **Societatea verificată nu a prezentat organelor de inspecție fiscală dovada valabilității codului TVA la data efectuării tranzacției.**

Organele de inspecție fiscală au întocmit referat pentru reluarea inspecției fiscale aprobat de conducerea unității și înregistrat sub nr.xxx. A fost transmisă societății comunicarea reluării inspecției fiscale nr. xxx aceasta fiind primită și semnată.

Prin adresa nr.xxx,(ajunsă la organele de inspecție după data de xxx), societatea a solicitat amânarea datei de începere a inspecției fiscale întrucât administratorul firmei, dl xxx, va fi plecat din țară în concediu de odihnă. S-a anexat la această solicitare un rezumat al rezervărilor la avion din care rezultă că administratorul firmei va pleca din țară în xxx și se va întoarce în xxx.

Organele de inspecție fiscală au suspendat inspecția fiscală în baza OMF 467/22.04.2013, art.2, lit.f), întocmind referat în acest sens și au comunicat agentului economic suspendarea inspecției prin adresa nr xxx.

Prin adresele nrxxx, xxx, s-a înștiințat Biroul Juridic din cadrul AJFP xx și Oficiul Național al Registrului Comerțului xx despre faptul că firma se află în inspecție fiscală.

Organele de inspecție fiscală au întocmit Decizie de instituire a măsurilor asiguratorii înregistrată sub nrxxx, pentru debite estimate la xxx lei. [...].

În data de xxx a fost reluată inspecția fiscală, în baza referatului întocmit și a comunicării reluării inspecției, înregistrate la A.J.F.P xxx sub nr.xxx. [...].

[...] Organele de inspecție fiscală au mai verificat încă odată, informațiile din Vies, actualizând datele până la data de xxx, și au constatat că mesajele sunt aceleași cu cele din lista inițială. S-au listat din sistemul VIES datele de identificare pentru codurile partenerilor din Italia, informațiile fiind că aceste coduri de TVA nu sunt valabile, adresa indisponibilă și denumire indisponibilă.

Firma verificată, a listat în xxx, de pe site-ul Comisiei Europene, validarea numărului de înregistrare pentru TVA, pentru anumiți parteneri, mesajul fiind că numărul de înregistrare pentru TVA este valid. În aceste condiții, organele de inspecție au căutat, în istoric în sistemul VIES, date despre toate codurile ce apar la modulul livrări românești suspecte, constatând următoarele:

o parte din codurile care, listate la zi, apar valide, nu apar în modulul livrări românești suspecte, ca urmare tranzacțiile cu acești parteneri se încadrează în prevederile Lg 571/2003, **art.133 alin.2** care reglementează locul prestării - în cazul de față locul prestării este în Italia iar firma verificată a facturat corect contravaloarea serviciilor fără TVA (tranzacțiile nu au făcut obiectul sumelor suplimentare);

o altă parte din codurile care, listate la zi, apar valide, apar în modulul livrări românești suspecte întrucât la data efectuării tranzacțiilor nu erau valide, ca urmare tranzacțiile cu acești parteneri se încadrează în prevederile Lg 571/2003, **art.133 alin.3**, locul prestării fiind în România – locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice; ca urmare, **operațiunea fiind taxabilă în conformitate cu prevederile Lg 571/2003, art.126, societatea avea obligația de a factura cu TVA serviciile furnizate către acești parteneri.**

Conform pct.13 alin.9 din Normele Metodologice de aplicare a Lg 571/2003 „dacă beneficiarul, care este stabilit în alt stat membru decât România, nu comunică un cod valabil de TVA al clientului său, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art.133”. Precizăm că nici firma verificată nu a prezentat organelor de inspecție un cod valabil de TVA al partenerilor din Comunitate, la data efectuării tranzacției. Ca urmare, organele de inspecție fiscală au colectat TVA pentru aceste operațiuni [...].

[...] Capitolul V – Alte constatări

[...] Neconcordanțele constatate prin consultarea bazei de date VIES privind operațiunile intracomunitare declarate prin declarația 390, au fost explicate și valorificate din punct de vedere fiscal prin prezentul Raport de inspecție fiscală, la capitolul TVA.

7. La data încheierii inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au emis o nouă Decizie de măsuri asiguratorii, care o înlocuiește pe cea inițială, pentru debitele stabilite suplimentar și accesoriile aferente calculate în urma inspecției fiscale, în sumă totală de xxx lei. [...].”

III. – Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada supusă inspecției fiscale, consemnate în actele administrative fiscale atacate, organul de soluționare a cauzei constată:

* În **Raportul de inspecție fiscală din xxx** încheiat de organele de control ale Inspecției Fiscale xxx a fost consemnată verificarea în ceea ce privește modul de constituire, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat al statului de către S.C. „XXX” S.R.L., printre care și cele privind impozitul pe profit aferent perioadei xxx și taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadei xxx.

Obiectul principal de activitate al societății comerciale contestatoare este “xxx ” – cod CAEN xxx.

Urmare constatărilor consemnate în RIF nr. F–XX xxx, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. F–XX xxx, organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. xxx– I.F., **au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată la taxa pe valoarea adăugată și la impozitul pe profit în sumă totală de xxx lei**, din care:

- *taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată xxx lei;*
- *dobânzi/majorări de întârziere aferente TVAxxx lei;*
- *penalități de întârziere aferente TVAxxx lei;*
- *impozit pe profit stabilit suplimentar de platăxxx lei;*
- *dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit xxx lei;*
- *penalități de întârziere aferente impozitului pe profitxxx lei.*

În cadrul inspecției fiscale efectuate, având în vedere că S.C. "xxx" S.R.L. a facturat fără TVA contravaloarea minutelor de telefonie mobilă vândute prin Internet, atât pentru beneficiarii din Comunitate, cât și pentru cei din afara Comunității Europene, organele de inspecție fiscală au verificat în sistemul informatic VIES datele referitoare la livrările intracomunitare și prestările intracomunitare declarate de societatea comercială contestatoare prin declarația recapitulativă cod MFP 390, constatând că:

– pentru o parte din codurile care, listate la zi, apar valide și nu figurează în modulul „livrări românești suspecte”, tranzacțiile se încadrează în prevederile art.133 alin.(2) din Codul fiscal, care reglementează locul prestării – în cazul de față locul prestării fiind în Italia, S.C. "xxx" S.R.L. a procedat corect, facturând fără TVA contravaloarea serviciilor prestate;

– pentru o altă parte din codurile care, listate la zi, apar valide dar figurează în modulul „livrări românești suspecte” întrucât la data efectuării tranzacțiilor nu erau valide, acestea se încadrează în prevederile art.133 alin.(3) din Codul fiscal, **locul prestării serviciilor fiind în România** – respectiv locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice.

Astfel, operațiunea fiind taxabilă în conformitate cu prevederile art.126 din Codul fiscal, S.C. "xxx" S.R.L. avea obligația de a factura cu TVA serviciile de telefonie mobilă furnizate către acești parteneri. Ca urmare, organele de inspecție fiscală au colectat TVA pentru aceste operațiuni .

Pentru **obligațiile fiscale principale stabilite suplimentar de plată** în sumă totală de xxx lei (xxxlei/TVA + xxx lei/impozit pe profit), organele de inspecție fiscală au calculat și **accesorii de plată**, respectiv dobânzi/majorări de întârziere în sumă de xxxlei și penalități de întârziere în sumă de xxxlei – prezentate analitic în Anexele nr.1 și nr.2 la RIF nr.F–XX , conform prevederilor art.120 și art.120¹ din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

* Prin contestația formulată, S.C. "XX" S.R.L. susține că nu datorează obligațiile fiscale suplimentare în sumă totală de xxxlei stabilite conform Deciziei de impunere nr.F–XX, singura motivație, de natura formală și nesuținută de documente, fiind aceea că: „[...] **Punctul de vedere al organului de control este nelegal întrucât acesta a făcut o aplicație greșită a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal și O.M.F.P. nr. 967/2005 privind aprobarea metodologiei de soluționare a deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare.**”

* **Față de cele prezentate mai sus, organul de soluționare a contestației constată și stabilește următoarele:**

Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat de organele de control din cadrul I.F.XX, urmare deficiențelor constatate, s-au stabilit obligații fiscale suplimentare care au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F–XX.

Astfel, impozitul pe profit suplimentar în sumă de xxx lei a fost stabilit ca diferență între impozitul datorat pentru anul xxx, în sumă de xxx lei și impozitul declarat pentru aceeași perioadă, în sumă de xxx lei. În interiorul perioadei verificate, societatea comercială a mai declarat impozit în plus, față de evidența sa contabilă, în sumă de x lei, rezultând ca impozit pe profit suplimentar suma de xxx lei (xxx lei –xxx lei).

Pentru debitul stabilit suplimentar, organele de inspecție fiscală au calculat și accesorii de plată, respectiv dobânzi/majorări de întârziere în sumă de xxx lei și penalități de întârziere în sumă de xxx lei – în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată contestată, în sumă totală de xxx lei (xxx lei –xxx lei), aceasta a fost stabilită de către organele de inspecție fiscală prin colectarea

suplimentară a sumei de xxx lei, determinată în condițiile legii, și prin constatarea faptului că s-a declarat TVA de rambursat mai puțin cu xxx lei, față de evidența contabilă (în luna decembrie xxx TVA de rambursat, conform evidenței, a fost în sumă de xxx lei, iar TVA de rambursat declarată a fost în sumă de xxx lei – diferență xxx lei; în luna xxx TVA de rambursat, conform evidenței, a fost în sumă de xxx lei, iar TVA de rambursat declarată a fost în sumă de xxx lei – diferență xxx lei).

Pentru debitul stabilit suplimentar de xxx lei, organele de inspecție fiscală au calculat și accesorii de plată, respectiv dobânzi/majorări de întârziere în sumă de xxx lei și penalități de întârziere în sumă de xxx lei – în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Din analiza actelor și documentelor aflate în dosarul contestației rezultă că S.C. "xxx" S.R.L. desfășoară activitatea de prestări-servicii de telefonie mobilă prin Internet, achiziționând minute de la firmele de profil pe care apoi le facturează mai departe către diverși clienți-beneficiari din Comunitate și din afara Comunității Europene – servicii facturate pe cale electronică. Societatea comercială contestatoare a facturat contravaloarea minutelor de telefonie mobilă prin Internet fără a aplica TVA (atât pentru beneficiarii din Comunitate, cât și pentru cei din afara Comunității).

Pentru activitatea desfășurată în anul xxx serviciile facturate se încadrează în prevederile art.133 alin.(2) lit.g) din Codul fiscal – valabil la acea dată, care reglementează locul prestării serviciilor ca fiind:

„...locul unde clientul căruia îi sunt prestate serviciile este stabilit, cu condiția ca respectivul client [...] să fie o persoană impozabilă acționând ca atare, stabilită sau care are un sediu fix în Comunitate, dar nu în același stat cu prestatorul, în cazul următoarelor servicii :

[...] - 12. serviciile furnizate pe cale electronică”

Începând cu anul xxx, modificările Codului fiscal reglementează locul prestării serviciilor prin art.133 alin.(2), coroborat cu prevederile pct.13 alin.(9) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, locul de prestare a serviciului este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice, dacă aceasta este persoană impozabilă și dacă este stabilită în Comunitate. Această condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității sale economice și un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din statul membru.

La art.158² alin.(14) din Codul fiscal, se prevede:

”Persoanele care nu figurează în Registrul operatorilor intracomunitari nu au un cod valabil de TVA pentru operațiuni intracomunitare chiar dacă acestea sunt înregistrate în scopuri de TVA [...]”.

Normele metodologice date în aplicarea art.133 din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, precizează:

„Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art.133 din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului [...]”.

Conform art.133 alin.(3) din Codul fiscal, locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice, respectiv în România, în cazul de față.

În cadrul inspecției fiscale desfășurate la S.C. "XXX" S.R.L., organele de control au verificat în sistemul informatic VIES datele referitoare la livrările intracomunitare/prestările intracomunitare raportate de societatea comercială prin declarația recapitulativă cod MFP 390.

Tranzacțiile declarate apar în modulul *”Livrări românești suspecte”*, iar majoritatea tranzacțiilor apar cu mesajul: *”Cod TVA nealocat de SM”* și, ocazional: *”Cod-ul TVA nu este activ în perioada indicată”* sau *”În perioada indicată cod-ul de TVA a fost invalid temporar”.*

Ca urmare, pentru tranzacțiile declarate care apar la modulul *„Livrări românești suspecte”* – cu mesajele de mai sus, locul prestării serviciilor în cauză se încadrează în prevederile art.133 alin.(3) din Codul fiscal, adică locul prestării este în România, operațiunea fiind impozabilă în conformitate cu prevederile art.126 din același cod, societatea comercială contestatoare având obligația de a factura cu TVA vânzarea serviciilor de telefonie mobilă prin Internet.

Din Raportul de inspecție fiscală se reține că, societatea comercială a listat, în data de xxx de pe site-ul Comisiei Europene, validarea numărului de înregistrare în scopuri de TVA

pentru anumiți parteneri, mesajul fiind că numărul de înregistrare pentru TVA este valid, prezentând aceste documente organelor de inspecție fiscală.

Organele de inspecție fiscală au aprofundat însă verificarea pentru aceste coduri, căutând în istoricul sistemului informatic VIES date despre toate codurile ce apar la modulul „*Livrări românești suspecte*”, constatând următoarele:

♦ o parte din codurile care, listate la zi, apar valide, nu figurează în modulul „Livrări românești suspecte”, ca urmare tranzacțiile cu acești parteneri se încadrează în prevederile art.133 alin.(2) din Codul fiscal care reglementează locul prestării serviciilor, în cazul de față locul prestării fiind în Italia, iar S.C. "XXX" S.R.L. a facturat corect, fără TVA, contravaloarea serviciilor prestate;

♦ o altă parte din codurile care, listate la zi, apar valide, dar figurează în modulul „Livrări românești suspecte” întrucât la data efectuării tranzacțiilor nu erau valide, drept pentru care tranzacțiile cu acești parteneri se încadrează în prevederile art.133 alin.(3) din Codul fiscal, locul prestării fiind considerat a fi în România – respectiv locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice. În această situație, operațiunile sunt taxabile în conformitate cu prevederile art.126 din Codul fiscal, S.C. "XXX" S.R.L. având obligația de a factura cu TVA serviciile de telefonie mobilă prin Internet livrate către acești parteneri.

Urmare acestor constatări, organele de inspecție fiscală au colectat TVA pentru aceste operațiuni.

De asemenea, se reține că, nici în perioada inspecției fiscale și nici în procedura administrativă de contestare a Deciziei de impunere nr.F-XXX, S.C. "XXX" S.R.L. nu a prezentat organelor fiscale competente dovada valabilității codului de TVA al partenerilor din Comunitate la data efectuării tranzacțiilor.

În analiza contestației s-a ținut seama și de faptul că societatea comercială contestatoare, deși solicită anularea deciziei de impunere, nu prezintă documente și argumente prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare în cuantumul calculat la control, ci invocă numai argumente de natură formală.

Contestatoarea nu prezintă niciun argument clar și precis care să constituie izvorul material al pretențiilor deduse contestației, prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele de inspecție fiscală.

În drept, sunt incidente prevederile art.206 alin.(1) lit.c) și lit.d) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde :

[...] c) motivele de fapt și de drept ;

d) dovezile pe care se întemeiază contestația; [...]”

coroborate cu prevederile pct.2.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.450/2013, potrivit cărora:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că prin contestație S.C. "XXX" S.R.L. trebuia să menționeze atât motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Referitor la Ordinul M.F.P. nr.967/2005 privind aprobarea metodologiei de soluționare a deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, invocat de S.C. "XXX" S.R.L. în textul contestației, se reține că acesta s-a aplicat începând cu deconturile aferente lunii iulie 2005 și până la luna octombrie 2007, astfel că reglementările acestui ordin vizează o altă perioadă decât cea supusă inspecției fiscale din XXX– respectiv pentru TVA aferentă perioadei xxx.

În ceea ce privește accesoriile de plată în sumă totală de xxx lei (dobânzi/majorări și penalități de întârziere) aferente taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe profit stabilite suplimentar, societatea comercială nu a prezentat în contestație niciun argument suplimentar în contestarea calculului acestora.

Accesoriile au fost calculate de organele de inspecție fiscală până la data de 07 octombrie 2013 – în mod corect și legal, în baza prevederilor art.120 și art.120¹ din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, iar conform principiului de drept „*accessorium urmează soarta principalului*” sunt datorate bugetului general consolidat al statului.

Cu privire la capătul de cerere referitor la Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-XX emisă de A.J.F.P.xxx, se reține că, deși în petitul contestației este precizat că se contestă și acest act administrativ fiscal, societatea comercială nu a prezentat motivele de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art.216 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct.11.1. lit.b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.450/2013, contestația va fi respinsă ca nemotivată pentru capătul de cerere referitor la Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr XXX.

IV. – Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de Societatea Comercială „XXX” S.R.L., cu sediul în municipiulXX, județulXX, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr.F-XXX și a Deciziei privind nemodificare bazei de impunere nr.F-XXX, acte administrative fiscale emise de A.J.F.P.XX–Inspecție Fiscală, în conformitate cu prevederile alin.(1) al art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E :

1. – Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de XXlei – din care:

- taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată XXlei;
- dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA XX lei;
- penalități de întârziere aferente TVA XX lei;
- impozit pe profit stabilit suplimentar de plată XX lei;
- dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit XX lei;
- penalități de întârziere aferente impozitului pe profit XX lei.

2. – Respingerea contestației ca nemotivată pentru capătul de cerere referitor la Decizia privind nemodificare bazei de impunere nr.F-XX

3. – Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, dar poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 (șase) luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

DIRECTOR GENERAL,